

Ministeren

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Retsudvalget har den 24. april 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 560 (Alm. del) efter ønske fra Dan Jørgensen (S) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 560:

Vil ministeren oplyse, hvilke initiativer andre EU-lande har iværksat for at sikre kontrol med afviste asylansøgerees opholdssted frem til udsendelse?

Svar:

Udlændinge- og Integrationsministeriet har i forbindelse med besvarelsen af spørgsmål nr. 560 (Alm. del) anmodet Udenrigsministeriet om bistand til at indhente bidrag fra Belgien, Finland, Frankrig, Nederlandene, Storbritannien, Sverige, Tyskland og Østrig.

Den danske ambassade i Belgien har den 28. april 2017 oplyst følgende (Udlændinge- og Integrationsministeriets oversættelse):

”Belgien frihedsberøver ikke systematisk afviste asylansøgere i perioden frem til deres udsendelse. Under asylsagsbehandlingen tilbyder Belgien alene materielle ydelser til asylansøgere – hermed forstået, at de tilbydes indkvartering på asylcentre. Udlændinge, som får afslag på asyl, skal udrejse af Belgien inden for 30 dage. Belgien prioriterer altid frivillige udsendelser. Med henblik herpå vil afviste asylansøgere, efter de har modtaget deres påbud om udrejse, blive overflyttet fra normale asylcentre til særlige (åbne) centre, hvor de intensivt vil blive guidet hen imod forberedelse af deres frivillige udrejse. For så vidt angår tvangsmæssige udsendelser prioriterer man fra belgisk side på grund af begrænsede resurser, udsendelse af personer, som udgør en fare for den offentlige orden (personer med kriminel baggrund osv.). Afviste asylansøgerees ret til at opholde sig i et asylcenter ophører på det tidspunkt, hvor deres påbud om at forlade landet træder i kraft (efter 30 dage). Systematisk frihedsberøvelse af alle afviste asylansøgere frem til udsendelse er ikke muligt, da a) dette ville kræve en enorm pladskapacitet, b) forsinkelser af og grunde for frihedsberøvelse er begrænset af

19. maj 2017

Udlændingeafdeling
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2017 - 6437
Akt-id 226736

national lovgivning og EU-lovgivning, c) ikke alle lande accepterer tvangsmæssige udsendelser.”

Den danske ambassade i Finland har den 9. maj 2017 oplyst følgende:

“I praksis opholder afviste asylansøgere sig i modtagelsescentre frem til udsendelse.

For at kontrollere afviste asylansøgere kan politiet benytte sig af de sikkerhedsmæssige foranstaltninger, som er hjemlet i udlændingeloven (§ 118 - 120). I forbindelse med udsendelse af afviste asylansøgere er disse foranstaltninger tilmeldingsproceduren, bopælskrav og tilbageholdelse. Bopælskrav er en ny foranstaltning i lovgivningen, som man ikke har praktisk erfaring af endnu. Det betyder, at en asylansøger kan blive forpligtet til at bo i et bestemt asylcenter og melde sin tilstedeværelse i asylcentret hver dag.

I virkeligheden er tilbageholdelse den eneste sikkerhedsmæssige foranstaltning, hvormed man kan sikre, at den afviste asylansøger ikke forlader landet. I nogle særlige tilfælde – efter overvejelse af efterforskningslederen – kan en afvist asylansøger blive tilbageholdt.”

Den danske ambassade i Frankrig har den 9. maj 2017 oplyst følgende:

”Frankrig har ikke iværksat særlige initiativer specifikt rettet mod kontrol med afviste asylansøgers opholdssted frem til udsendelse.

Såfremt en afvist asylansøger ikke forlader Frankrig inden for en frist på 30 dage, kan der iværksættes en placering i et tilbageholdelsescenter eller pålæggelse af et specifikt opholdssted.

Pålæggelse af specifikt opholdssted kan ske af hhv. kort og lang varighed samt ved elektronisk overvågning.

Frankrig har ikke iværksat særlige initiativer for at sikre kontrol med afviste asylansøgers opholdssted frem til deres udsendelse. Afviste asylansøgere, som skal udsendes af Frankrig, behandles således efter den almindelige lovgivning for udsendelse af udlændinge af Frankrig. Siden vedtagelsen af lov nr. 2011-672 af 16. juni 2016, er ’forpligtelsen til at forlade det franske territorium’ (’l’obligation de quitter le territoire français’ -OQTF) det primære redskab til brug for udsendelse af udlændinge, herunder afviste asylansøgere. Forpligtelsen kan pålægges af en præfekt (statsrepræsentant i et departement eller en region) i et antal tilfælde. Forpligtelsen pålægger udlændingen at forlade det franske territorium for egne midler inden for en tidsfrist på 30 dage, eller, i visse begrænsede situationer, straks. Det er muligt at påklage beslutningen om OQTF.

Præfekten kan kræve, at udlændingen melder sig tre gange om ugen enten ved præfekturet, ved politiet eller ved gendarmeriet. Udlændingen skal ligeledes informere administrationen om de skridt, udlændingen foretager

mhp. udrejse. Udlændingens pas og alle andre identitets- eller rejsedokumenter kan tilbageholdes imod en kvittering herpå. Kvitteringen vil herefter fungere som bevis på identitet og vil ligeledes indeholde oplysning om fristen for udlændingens udrejse af Frankrig.

Efter udløbet af tidsfristen på 30 dage, skal udlændingen have forladt det franske territorium for egne midler. Såfremt udlændingen stadigvæk opholder sig i Frankrig efter udløbet af denne frist, kan udlændingen enten 1. placeres i et tilbageholdelsescenter eller 2. blive pålagt et specifikt opholdssted.

Placering i tilbageholdelsescenter (centre de rétention)

Administrativ frihedsberøvelse i et tilbageholdelsescenter giver mulighed for, at udlændingen, som er blevet pålagt en forpligtelse om udsendelse, tilbageholdes på et lukket sted indtil tvangsudsendelse kan effektueres. Tilbageholdelsen træffes administrativt af præfekten. Beslutningen om placering i tilbageholdelsescenter finder sted i tilfælde af:

- at udlændingen arresteres af politiet, eller
- såfremt udlændingen har været fængslet, ved afslutningen af dennes fængsling.

Såfremt udsendelse af udlændingen af Frankrig ikke er muligt inden for 48 timer efter dennes placering i et tilbageholdelsescenter, kan tilbageholdelsen af udlændingen forlænges med 28 dage. Beslutning herom træffes af en domstol for varetægtsfængsling. I visse specifikt fastsatte tilfælde (bl.a. risiko for flugt, og særlig fare for den offentlige orden) kan domstolen forlænge udlændingens placering i et tilbageholdelsescenter med maksimalt 15 dage. Den samlede placering i et tilbageholdelsescenter må ikke overstige 45 dage, hvorefter udlændingen enten skal udsendes af Frankrig eller løslades.

Tilbageholdelsen finder sted i:

- et administrativt tilbageholdelsescenter (centre de rétention administrative), som overvåges af politiet, eller i
- et tilbageholdelseslokale placeret på politistationen. Udlændingen kan ikke tilbageholdes på et sådant sted længere end 48 timer og skal herefter overføres til et administrativt tilbageholdelsescenter.

Pålæggelse af specifikt opholdssted

Pålæggelse af specifikt opholdssted omhandler udlændinge som er blevet pålagt en forpligtelse til at udrejse, men som ikke kan øjeblikkeligt udsendes af Frankrig. Pålæggelse af specifikt opholdssted kan, i visse tilfælde, anvendes i stedet for placering af udlændingen i et tilbageholdelsescenter. Pålæggelse af specifikt opholdssted træffes ved administrativ beslutning af præfekten på det sted, hvor det specifikke opholdssted befinder sig.

Ved pålæggelse af specifikt opholdssted, skal udlændingen opholde sig på de steder, som fastlægges af præfekten. Udlændingen kan ligeledes ophol-

de sig inden for et specifikt afgrænset område fra opholdsstedet. Udlændingen skal desuden melde sig periodisk enten ved politiet eller gendarmen (begrænset til én meldepligt dagligt, medmindre der fastsættes undtagelser hertil). Pålæggelse af et specifikt opholdssted kan tage tre former: hhv. kort varighed, lang varighed, eller elektronisk overvågning.

1. Pålæggelse af specifikt opholdssted af kort varighed

Specifikt opholdssted af kort varighed pålægges af en varighed på 45 dage og kan forlænges én gang, dvs. i alt 90 dage maksimum.

Det retter sig primært mod familier og forsørgere af mindreårige børn. Pålæggelsen af specifikt opholdssted kan besluttes som et alternativ til deres placering i tilbageholdelsecentre, såfremt:

- udlændingen kan præsentere reelle garantier (såkaldte “garanties de représentation”, dvs. garantier baseret på skriftlige dokumenter som f.eks. bevis på bopæl, ansættelseskontrakter, familie-dossier, mv., som viser, at udlændingen ikke vil unddrage sig fra stævning eller fra pålæggelse af specifikt opholdssted) af en sådan natur, at de vil forhindre risiko for flugt, og
- deres udsendelse kan ske inden for kort tid.

2. Pålæggelse af specifikt opholdssted af lang varighed

Pålæggelse af specifikt opholdssted af lang varighed retter sig mod udlændinge, som er blevet pålagt en udsendelsespligt af Frankrig, men hvor det er umuligt for udlændingen at udrejse af Frankrig (enten til udlændingens oprindelsesland eller et andet land) inden for en kort tidsfrist. Dette kan for eksempel være på grund af alvorlig sygdom eller pga. risiko for at de bliver udsat for fare, såfremt de returnerer til de pågældende lande. Pålæggelse af specifikt opholdssted af lang varighed autoriserer udlændingen til at opholde sig midlertidigt i Frankrig i en periode på 6 måneder. Denne periode kan fornyes én gang med yderligere seks måneder, og kan ledsages af en arbejdstilladelse. Desuden finder særlige regler anvendelse for personer, som er underlagt en udvisningsbeslutning.

3. Pålæggelse af elektronisk overvågning

Pålæggelse af elektronisk overvågning retter sig mod udlændinge, der befinder sig i en udsendelsessituation og som er:

- forældre til et mindreårigt barn som er bosiddende i Frankrig, og
- som ikke præsenterer tilstrækkelige garantier reelle garantier (såkaldte “garanties de représentation”, jf. ovenfor).

Beslutningen om pålæggelse af opholdssted under elektronisk overvågning kan kun foretages efter aftale med udlændingen. Beslutningen tages af præfekten for en indledende periode på 5 dage. Beslutningen kan forlænges af en domstol for varetægtsfængsling i to gange 20 dage. Pålæggelsen af elektronisk overvågning må ikke overstige 45 dage sammenlagt. Udlændingen forbydes at forlade sin bopæl, eller ethvert andet sted anvist i beslutningen herom, uden for fastsatte tidsrum. Udlændin-

gen skal desuden bære en sender, der tillader politiet eller gendarmeriet at fjernovervåge denne, og skal underkaste sig kontrolbesøg effektueret af disse.

Særlige regler

Særlige regler finder anvendelse overfor udlændinge, som bliver genstand for en beslutning om udvisning baseret på beskyttelsen af den offentlige orden. Disse regler berøres ikke nærmere her.”

Den danske ambassade i Nederlandene har den 8. maj 2017 oplyst følgende:

”Når en asylansøger ikke længere har ret til at opholde sig i Nederlandene (har fået afslag på sin asylansøgning), er personen forpligtet til at forlade landet. Udrejse kan finde sted frivilligt på egen hånd, frivilligt med støtte eller ufrivilligt (tvungen udrejse). Samtidig med afslag på asylansøgningen mistes også retten til husly. Personen har ret til 4 ugers husly på et asylcenter til at forberede sin udrejse. Derefter skal personen selv stå for sit husly, såfremt udrejse ikke er sket inden da, og mens der samtidig arbejdes på at forberede udrejse af Nederlandene.

Der gælder i princippet en regelmæssig meldepligt hos politiet for afviste asylansøgere. Hvis personen ikke melder sig hos politiet, vil der blive aflagt et besøg på den opgivne adresse. Hvis personen ikke træffes på de opgivne adresse, vil personen blive registreret som værende MOB, hvilket står for ”rejst med ukendt destination” (Met Obekende Bestemming). Politiet har efterfølgende ansvaret for at lokalisere disse MOB-personer, hvor fokus er på de personer, der forårsager problemer eller begår kriminalitet. Hvis en person lokaliseres, vil tilbagevendelsestjeneste (DT&V) forberede udrejse af den pågældende person. Denne udrejse kan være frivillig eller tvungen.

Selvom der som regel ikke organiseres husly ud over de 4 uger efter afvist asylansøgning, findes der dog tre muligheder for ”indkvartering”:

1: Frihedsbegrænsende center (Vrijheidsbeperkende locatie (VBL))

Den afviste asylansøger kan modtage husly i VBL i 12 uger, hvis personen er villig til at udrejse af Nederlandene. Personen vil da modtage hjælp fra den nederlandske tilbagevendelsestjeneste DT&V og IOM (international Organisation for Migration) ift. forberedelse af udrejsen.

- Der er tale om et beskedent set-up (kun nødvendig medicinsk hjælp, finansielt bidrag til leveomkostninger, få fritidsmuligheder) og personerne er begrænset i deres frihed, idet de ikke må forlade den kommune, hvor centeret befinder sig.
- Desuden pålægges der en meldepligt hos udlændingepolitiet 5 gange om ugen.
- Mindreårige børn (såfremt de befinder sig i VBL), fritages dog for disse begrænsninger, i lyset af undervisningspligten.

Hvis der ikke har fundet udrejse sted efter 12 uger, vil indkvarteringen blive afsluttet. Personen vil da selv skulle stå for husly, med undtagelse af familier med mindreårige børn vil blive sendt videre til et familiecenter.

2: Familiecenter (gezinslocatie)

Hvis udrejse ikke finder sted eller kan finde sted inden for de første 4 uger, vil familier med mindreårige børn blive overført til et såkaldt familiecenter.

- Der er tale om et beskedent set-up (kun nødvendig medicinsk hjælp, finansiel bidrag til leveomkostninger, få fritidsmuligheder) og personerne er begrænset i deres frihed, idet de ikke må forlade den kommune, hvor centeret befinder sig.
- Desuden pålægges der en meldepligt hos udlændingepolitiet 5 gange om ugen.
- Mindreårige børn, fritages dog for disse begrænsninger, i lyset af undervisningspligten.

Som udgangspunkt har personerne også her et eget ansvar for at organisere deres udrejse af landet. De modtager dog intensiv vejledning og støtte fra DT&V og IOM. I modsætning til VBL-opholdsstedet forbliver familierne i familiecenteret indtil deres udrejse, eller indtil det yngste barn er blevet 18 år.

3: Udlændingefængsling (vreemdelingendetentie)

Afviste asylansøgere kan frihedsberøves, hvis der er en risiko for, at personen har til hensigt at "forsvinde," mens (tvungen) udrejse forberedes."

Den danske ambassade i Storbritannien har den 15. maj 2017 oplyst følgende:

"Det britiske Home Office oplyser, at det som udgangspunkt forventes, at afviste asylansøgere selv forlader UK efter endt ansøgningsproces. Der er mulighed for at søge assistance hertil, hvilket dog forudsætter, at man selv har gjort et oprigtigt forsøg på at forlade landet på eget hånd først. I perioden frem til afrejsen har afviste asylansøgere ingen rettigheder til arbejde, sociale ydelser m.m. De har i den periode meldepligt og skal samarbejde med myndighederne i processen for re-dokumentation dvs. indhentning af identifikationspapirer og rejsedokumenter.

Den britiske immigrationslovgivning giver hjemmel til tilbageholdelse af personer uden lovmæssig ret til ophold i UK. Afviste asylansøgere falder i denne kategori, idet de efter en afvist asylansøgning hører til gruppen af personer uden lovmæssig ret til ophold i UK. Hvis en asylansøger mod forventning ikke selv forlader UK, eller hvis det kan forventes, at de ikke vil forlade UK frivilligt, vil de blive tilbageholdt i et såkaldt "Immigration Detention Centre". Immigrationscentrene er lukkede forvaringscentre, hvor der ingen mulighed er for at forlade centret frem mod hjemsendelsen. Det bemærkes, at tilbageholdelsestiden søges holdt nede på så kort et tidsrum som muligt."

Den danske ambassade i Sverige har den 8. maj 2017 oplyst følgende:

"I Sverige fører man som hovedregel ikke kontrol med afviste asylansøgere frem til hjemsendelsen. Det vil sige, at afviste asylansøgere som udgangs-

punkt kan bo og rejse frit i Sverige. Dog er der mulighed for, at Migrationsverket kan træffe beslutning om forvaring eller opsyn af den afviste asylansøger, hvis Migrationsverket vurderer, at der er en risiko for, at den afviste asylansøger vil holde sig væk eller på anden måde hindre udvisningen. Beslutningen kan både gælde afviste børn og voksne.

Hvis Migrationsverket træffer en beslutning om opsyn, indebærer dette, at asylansøgeren har pligt til at melde sig til Polisen eller Migrationsverket på et bestemt sted. Hvor og hvornår en person skal melde sig, står i beslutningen. Asylansøgeren kan også blive påtvunget at overrække pas eller andre identitetspapirer til Polisen eller Migrationsverket. Beslutningen om opsyn gælder som udgangspunkt i seks måneder, men kan forlænges. Normalt vil asylansøgeren få mulighed for at komme til en mundtlig udredning forud for en beslutning om opsyn.

Beslutningen om forvaring indebærer, at den afviste asylansøger skal bo i en aflåst bolig, som han/hun ikke kan/må forlade. Migrationsverket er ansvarlig for disse steder. Beslutningen om forvaring træffes, såfremt Migrationsverket vurderer, at opsyn ikke er tilstrækkeligt for at holde kontakt med asylansøgeren. Dette er tilfældet hvis asylansøgeren ikke møder op for at melde sig som henvist, eller hvis denne i anden forstand ikke samarbejder med Migrationsverket. Personer, der er taget i forvaring har ret til at modtage besøg, hvis dette ikke er til skade for processen. I visse tilfælde kan Migrationsverket beslutte at overvåge besøgene.

Når asylansøgere er tilbageholdt, har de ret til lægehjælp, som ikke kan vente, og de kan søge om dagpenge og særlige godtgørelser. Migrationsverket kan træffe beslutning om at forvaringen skal ske i Polisens eller Kriminalvårdens arrester eller fængsler, såfremt asylansøgeren er dømt til udvisning på grund af kriminelle handlinger, hvis det ikke er tilrådeligt, at personen bliver i Migrationsverkets varetægt, eller hvis der foreligger andre ekstraordinære grunde til ikke at være i Migrationsverkets boliger. I Kriminalvården eller Polisens varetægt vil personen have samme rettigheder som øvrige fanger. Beslutningen om forvaring kan gælde i mellem 48 timer og to måneder, alt efter årsagen til forvaringen. Beslutningen kan fornyes og i visse tilfælde kan asylansøgere holdes i forvaring 12 måneder eller længere.

Både beslutningen om forvaring samt opsyn kan påklages til migrationsdomstolen når som helst, men asylansøgerne har kun ret til at få tilkendt en offentlig advokat, såfremt der er tale om forvaring. Beslutninger, der træffes af Migrationsverkets personale, kan normalt påklages indenfor tre uger.”

Den danske ambassade i Tyskland har den 9. maj 2017 oplyst følgende:

”Det tyske Indenrigsministerium oplyser, at spørgsmål vedr. kontrol med afviste asylansøgers opholdssted frem til udsendelse er et delstatsanliggende, der ikke er central reguleret af forbundsmyndighederne. Delstaterne har ikke ensrettede regler og praksisser på området.

Asylansøgere bliver efter deres ankomst til Tyskland fordelt i de tyske delstater efter en fastlagt fordelingsnøgle (den såkaldte Königsteiner Schlüssel). I de fleste tilfælde gennemføres denne fordeling inden asylafgørelsen foreligger. Asylansøgeren får tildelt et opholdssted (bopæl) og har opholdspligt i den delstat, vedkommende er blevet omfordelt til.

Ifølge Indenrigsministeriet er der for afviste asylansøgere ofte ikke nogen streng melde- eller opholdspligt på det opholdssted, vedkommende har fået tildelt. Det er op til de lokale udlændingemyndigheder at vurdere, om en afvist asylansøger opholder sig på sin bopæl i tilstrækkeligt omfang. Muligheden for at forlade opholdsstederne medfører dog ofte, at afviste asylansøgere forbliver væk i længere tid eller helt forsvinder. Det nævnes, at en af de mest effektive måder at føre kontrol med afviste asylansøgers opholdssted er ifm. udbetaling af sociale ydelser, som mange steder kræver personligt fremmøde.

Ifm. udsendelse afhenter myndighederne i mange tilfælde den afviste asylansøger på opholdsstedet. For at undgå, at afviste asylansøgere forsvinder umiddelbart inden udsendelsen skal finde sted, informerer myndighederne ikke om de nærmere detaljer for udsendelsen på forhånd.

Såfremt det vurderes, at en afvist asylansøger eksempelvis er til fare for sine omgivelser eller forventes at ville modsætte sig udsendelse gør nogle delstater brug af muligheden for at frihedsberøve den pågældende person ("Abschiebehäft"). Dette gælder bl.a. delstaterne Baden-Württemberg og Bayern. Frihedsberøvelsen bør være så kort som mulig og kan kun finde sted, hvis der er snarlig udsigt til, at den pågældende person kan hjemsendes. "Abschiebehäft" kan potentielt forlænges i op til 18 måneder.

Myndighederne har ligeledes mulighed for at anbringe afviste asylansøgere i såkaldt udrejsevarerægt ("Ausreisegewahrsam") i op til fire dage, hvilket er en mildere form for varerægt end "Abschiebehäft". Indenrigsministeriet betoner, at delstaterne ikke er kommet særligt langt i oprettelsen og brugen af sådanne centre. Det er tanken, at disse lukkede udrejsevarerægtcentre skal placeres i nærheden af fx lufthavne og bl.a. huse personer, hvis udrejsefrist er udløbet eller som frivilligt ønsker at udrejse. I Indenrigsministeriet nævnes det, at man også på forbundsniveau overvejer at implementere sådanne centre som supplement til den indsats, der gøres i delstaterne."

Den danske ambassade i Østrig har den 9. maj 2017 oplyst følgende:

"Herværende udlændingestyrelse (Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl - BFA) under det østrigske indenrigsministerium oplyser d.d. overfor ambassaden, at man i Østrig - jf. den nuværende lovgivning på området (ny lovpakke behandles p.t. i parlamentet, amb. bem.) - grundlæggende ikke fører kontrol med afviste asylansøgers opholdssted frem til udsendelse.

Såfremt de ansvarlige myndigheder dog vurderer, at en afvist asylansøger eller anden udlænding, der står overfor en planlagt snarlig udsendelse (Abschiebung), udgør en flugtrisiko, kan myndighederne i yderste konsekvens - og hvis forudsætningerne jf. art. 28 afsnit 1 og 2 i Dublin-forordningen foreligger - anholde og tilbageholde vedkommende (Schubhaft) i det ansvarlige forbundslands politidirektorats arrest. Jf. østrigsk lovgivning er det grundlæggende målsætningen, at tidsperioden for opretholdelsen af frihedsberøvelsen begrænses så meget som muligt - med forbehold for Dublin-forordningen dog max. to måneder for myndige mindreåriges vedkommende og fire måneder fsva. udlændinge, der er fyldt 18 år. Anholdelsen kan udvides op til 6 måneder, såfremt identiteten på den pågældende udlænding ikke er afklaret, en sag om tilbageholdelsens retmæssighed verserer eller de nødvendige rejsepapirer ikke er tilgængelige eller ikke kan anskaffes rettidigt.

Såfremt myndighederne vurderer, at en afvist asylansøger eller udlænding udgør en flugtrisiko, men myndighederne dog samtidigt vurderer, at den ovennævnte anholdelse/tilbageholdelse (Schubhaft) er uhensigtsmæssig, og målsætningen om kontrol indtil effektueringen af udsendelsen vil kunne opnås ved anvendelse af mildere mekanismer, kan følgende iværksættes for at sikre kontrollen med udlændingens opholdssted frem til udsendelsen:

- den pågældende udlænding skal opholde sig i bestemte boliger/rum, der udpeges af den ansvarlige myndighed,
- den pågældende udlænding skal i periodiske afstande melde sig ved et kontor i forbundslandets politidirektorat eller
- stille en passende økonomisk sikkerhed ved myndigheden.

Ligeledes kan den ansvarlige myndighed - såfremt tidspunktet for effektueringen af en udsendelse udsættes - af hensyn til opretholdelsen af den offentlige orden eller sikkerhed fastsætte nødvendige forpligtigelser, herunder

1. at den pågældende udlænding udelukkende må opretholde sig indenfor forvaltningsmyndighedens beføjelsesområde, hvori vedkommendes opholdssted befinder sig;
2. at den pågældende udlænding i periodiske afstande skal melde sig ved et servicekontor i forbundslandets politidirektorat;
3. at den pågældende udlænding skal stille en passende økonomisk sikkerhed ved myndigheden.

Nyt lovforslag: Den østrigske koalitionsregering enedes d. 20. april d.å. om en ny udlændinge-lovpakke ('Fremdenrechtsänderungsgesetz 2017'), der afventer behandling og godkendelse i parlamentet. Indenrigsminister Sobotka (ÖVP) har fremhævet, at lovpakken vil muliggøre en mere effektiv udsendelse af asylansøgere, der ikke har opnået asyl. Fremadrettet skal pågældende personer bl.a. ikke oplyses om datoen for deres hjemsendelse. Derudover skal højere straffe - fra 5.000 - 15.000 EUR el-

ler seks uger frihedsstraf - gøre sig gældende for personer, der modsætter sig eller obstruerer udsendelsen.

Såfremt ingen særlige omstændigheder gør sig gældende, skal asylansøgere, der ikke har opnået asyl og ikke medvirker til at få udsendelsen effektueret, kunne blive frataget de sociale ydelser (Grundversorgung) - med undtagelse af lægehjælp - som asylansøgere i Østrig ellers har ret til.

Lovpakken indeholder også en opholdspligt for asylansøgere, der ikke har opnået asyl, i det pågældende forbundsland, hvor asylansøgningen er blevet indgivet (det skal især aflaste hovedstaden Wien). Overtrædelse heraf skal kunne medføre en forvaltningsstraf på op til 1000 EUR - ved gentagelser op til 5000 EUR - og frihedsstraf på op til tre uger.

Fremadrettet skal ikke 'blot' falske oplysninger ifm. asylansøgningen, men også opgivelsen af falske oplysninger ifm. myndighedernes undersøgelse af retmæssigheden af indreisen til Østrig være strafbart. Endvidere skal processen med frakendelsen af opholdstilladelsen for personer, der har foretaget visse lovovertrædelser, fremskyndes.

Lovpakken afventer godkendelse i parlamentet, hvorfor der også fortsat kan opstå ændringer i lovforslagene!"

Inger Støjberg

/

Frederik Gammeltoft